

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2014, ΕΤΟΣ 64^{ΟΝ} ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 981 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Έορτή τῆς Μεταμορφώσεως στὴν Σλατιοάρα Ρουμανίας

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ Ίεροκέρυκας και Διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἡλίας Μηνιάτης (1669-1714), Ἐπίσκοπος Κερνίτσης και Καλαβρύτων, σὲ ἓναν Ἐγκωμιαστικό του Λόγο «Εἰς τὴν Θεοτόκον, εἰς τὰς νηστησίμους ἡμέρας τοῦ Ἀγούστου», κατακλείει ὡς ἐξῆς:

«Ὀρφανοί, ὅπου ἐστερηθήκατε ἀπὸ τοὺς γονεῖς σας, ξένοι ὅπου ἐχάσατε τὴν εὐτυχίαν σας, ἄρρωστοι, τεθλιμμένοι, ἁμαρτωλοί, μὴ λυπῆσθε· ἐσεῖς ἔχετε Μητέρα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Μητέρα, ὅπου σὰς κυβερνᾷ εἰς τὴν ξενητείαν σας, ὅπου σὰς τρέφει εἰς τὴν πτωχείαν σας· ὅπου σὰς δίδει εἰς τὰ πάθη τὴν ἰατροίαν, εἰς τὰς θλίψεις τὴν παρηγορίαν, εἰς τὰς σκλαβίας τὴν ἐλευθερίαν, εἰς τὰς ἁμαρτίας τὴν συγχώρησιν· μὴ λυπῆσθε, ἐσεῖς ἔχετε Μητέρα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ! Ναῦται, ὅπου πλέετε τὴν θάλασσαν, τὴν Παρθένον ἐπικαλεῖσθε, νὰ ἔχετε λιμένα ἐν ταῖς ἀνεμοζάλαις. Πραγματευταί, ὅπου περιπατεῖτε τὴν ξηράν, τὴν Παρθένον ἐπικαλεῖσθε, νὰ ἔχετε βοηθὸν εἰς τοὺς κινδύνους. Γεωργοί, ὅπου δουλεύετε τὴν γῆν, τὴν Παρθένον ἐπικαλεῖσθε, νὰ ἔχετε εὐλογίαν καρποφορίας εἰς τοὺς κόπους σας. Νέοι, ὅπου σπουδάζετε εἰς τὰ

σχολεῖα, τὴν Παρθένον ἐπικαλεῖσθε, νὰ ἔχετε φῶς γνώσεως εἰς τὴν σπουδὴν σας. Ἱερεῖς και λαϊκοί, ἄνδρες και γυναῖκες, τὴν Παρθένον ἐπικαλεῖσθε εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας, και σωματικὰς και ψυχικὰς, νὰ τὴν ἔχετε προστάτιν εἰς ταύτην τὴν ζωὴν, παραστάτιν ἐν ὥρᾳ θανάτου, μεσίτιν ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Χριστιανοί, μικροὶ και μεγάλοι, ὅσοι λατρεύετε και προσκυνεῖτε τὸ Ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, τιμᾶτε και εὐλαβεῖσθε και τὸ Ὄνομα τῆς Παρθένου Μαρίας, τῆς Μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ και Μητρὸς ἡμῶν. Ἰησοῦς και Μαρία ἄς εἶναι τυπωμένα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας. Ἰησοῦς και Μαρία, μὴ λείπη ἀπὸ τὸ στόμα σας. Ἰησοῦς και Μαρία ἄς εἶναι ἡ ἀρχὴ και τὸ τέλος τῶν προσευχῶν σας. Τὸ Ὄνομα Ἰησοῦς και Μαρία, ἄς εἶναι τὰ πρῶτα λόγια τῆς αὐγῆς, τὰ ὑστερα τῆς ἐσπέρας· μὲ ταῦτα νὰ σφαλίζετε εἰς ὕπνον τὰ μάτια σας· μὲ ταῦτα ἐμβαίνετε και ἐβγαίνετε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν· μὲ ταῦτα ἀρχινᾶτε και τελειώνετε πᾶσαν ὑπόθεσιν· διὰ νὰ ἀξιωθῆτε τὴν ὥραν, ὅπου μέλλετε νὰ παραδώσετε τὸ πνεῦμα, νὰ ἔχετε ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὸν Ἰησοῦν, ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν Μαρίαν· και ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν και μὲ τὴν Μαρίαν, νὰ συνδοξάζεσθε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν»!

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 15ης / 28ης Ἰουλίου 2014

ΤΗΝ 15ην / 28ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 2014, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν, εἰς τὴν ἐν Πειραιεὶ Αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γαλαξειδίου, ἀριθμ. 14, συνῆλθεν εἰς Τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος καὶ ἠσχολήθη μὲ τὰ κάτωθι θέματα:

1. Ἐνέκρινε τὰς Ἀσματικὰς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων Ἀντωνίου τοῦ Ἀθηναίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Κάλφα, τὰς ὁποίας ἐπεμελήθη τὸ πιστὸν τέκνον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀδ. Ἐλευθέριος Χαμπεσῆς. Ἐδόθη εὐλογία εἰς τὸν αὐτόν, διὰ τὴν ἐτοιμαζομένην ἱερὰν Ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου ἐν Ῥωσίᾳ.

2. Ἐνέκρινε τὴν συμπερίληψιν εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος τῶν Διακεκρυγμένων Ἀγίων ὑπὸ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν Ἐκκλησιῶν Ῥουμανίας καὶ Ῥωσικῆς Διασπορᾶς, ὡς τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου τοῦ νέου Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Μαξιμοβίτς καὶ τοῦ Ἁγίου Μητροπολίτου Φιλαρέτου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν ἐτησίως ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἡμεροδείκτην.

Ἐπίσης, ἐνέκρινε τὴν συμπερίληψιν εἰς τὸ Ἡμερολόγιον Αὐτῆς τοῦ νέου ἔτους Ἀγίων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀναγράφονται εἰς τὸ καθιερωμένον Συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ ὅμως ἤδη ἀπὸ ἐτῶν ἀναγράφονται οὗτοι εἰς Ἡμερολόγια καὶ τιμῶνται ὑφ' ἡμῶν ἀκόμη καὶ δι' ἀνεγέρσεως Ναῶν· συγκεκριμένως, πρόκειται διὰ τοὺς Ἁγίους Νικόδημον Ἀγιορείτην, Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλὸν καὶ Νεκτᾶριον Πενταπόλεως τὸν ἐν Αἰγίνῃ. Προσέτι, ἐπεβεβαιώθη ἡ τιμὴ καὶ ἀναγραφή καὶ τῶν Ἀγίων Νικήτα τοῦ Θηβαίου, Ἰωάννου τοῦ Καλοκτένους Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Ἀρσενίου τοῦ Παρίου. Ἀκόμη, ἐρρυθμίσθησαν ζητήματά τινα ὡς πρὸς τὰς ἀναγραφομένας εἰς τὸν Ἡμεροδείκτην νηστείας καὶ καταλύσεις.

3. Ἐγένετο ἐνημέρωσις περὶ τοῦ ἐν Ρουμανία προσφάτου ταξιδίου Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιε-

πισκόπου ἡμῶν, πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν Ἑορτὴν τοῦ συγχρόνου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Γλυκερίου ἐν Σλατιοάρα, ἀλλὰ καὶ διατράνωσιν τῆς ἀπὸ τοῦ παρεθόντος Μαρτίου ἐπιτευχθείσης Ἐνώσεως, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν τῶν συμμετασχόντων ὡς μία μυσταγωγία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

4. Ἀπεφάσισε περὶ τῆς Συνοδικῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν ἐτησίαν Πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐν Στατιοάρα Ρουμανίας.

5. Ἐνημερώθη περὶ τῆς προόδου τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου ἐν Ἀφρικῇ. Εἰδικώτερον ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος περιέγραψε τὰ τῆς προσφάτου ἐπισκέψεώς του εἰς τὴν Δημοκρατίαν τοῦ Κογκο καὶ εἰς Κογκο Μπρανζαβίλ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς Μαραθῶνος καὶ Γαρδικίου περιέγραψαν τὰ τῆς ἐνάρξεως Ἱεραποστολῆς εἰς τὸ Τόγκο τῆς Ἀφρικῆς ἐκ μέρους τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λούνης (Ἰταλίας) κ. Σιλουανοῦ.

6. Ἐδόθησαν ὁδηγίαι εἰς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος κ. Φώτιον ἐν ὄψει τοῦ ἐπικειμένου ταξιδίου του εἰς Αὐστραλίαν.

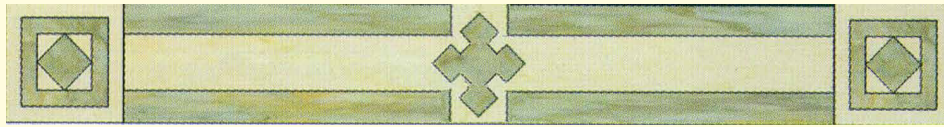
7. ἠσχολήθη μὲ ζητήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς.

8. Ἐνημερώθη ὑπὸ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Μαραθῶνος καὶ Γαρδικίου περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν των εἰς Βουλγαρίαν.

9. Συνεζήτησε τὸ θέμα τῆς ὑποβολῆς παραιτήσεως διὰ λόγους ὑγείας ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑτνα κ. Χρυσοστόμου, καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς λήψεως ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διὰ τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, ὅτε ἀναμένεται νὰ συμμετάσχουν καὶ Ἀρχιερεῖς ἐξ Ἀμερικῆς.

10. Συνεζήτησεν ἐκ νέου τὴν ἀνταρσίαν Κληρικοῦ τινος καὶ ἐλαχίστων τινῶν λαϊκῶν, ἐκ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Περὶ μὲν τοῦ Κληρικοῦ, ἀπεφάσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιβολὴν εἰς αὐτὸν τοῦ ἐπιτιμίου τῆς Ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρι τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης αὐτοῦ, ὡς καταφρονήσαντος τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ Ἀρχὴν. Περὶ δὲ τῶν λα-

Αναίρεσις «Ἐγκυκλίου Κηρύγματος» ἀρχιερέως τῆς Καινοτομίας δεινοῦ κατηγοροῦ τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν Ἀποτειχισμένων καὶ «Παλαιοημερολογιτῶν»

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος
Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

1. Η ΘΕΙΑ ἐπιταγή τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου «λαλεῖτε ἀλήθειαν»¹, διατηρεῖ πάντοτε τὴν ἐπικαιρότητα καὶ σημασία της, ὅταν μάλιστα ἡ θεία Ἀλήθεια διαστρεβλώνεται ἀπὸ ὑποτιθεμένους διδασκάλους, φύλακας καὶ ὑπερασπιστὰς Αὐτῆς!

Μία ἐπίθεσις κατὰ τῆς Ἀληθείας καὶ κατὰ τῶν θεία βοηθεία ἀκολουθῶν Αὐτῆς, πραγματοποιήσε ἐσχάτως μητροπολίτης τῆς Καινοτόμου ἐπισήμου ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ γραπτοῦ «Ἐγκυκλίου Κηρύγματος» γιὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων (15.6.2014 ν.ἡμ.), τὸ ὁποῖο προβλήθηκε στὸ διαδίκτυο ἀπὸ ἐνωρίτερα².

Ὁ φερόμενος ὡς παραδοσιακὸς δεσπότης τοῦτος, ἔγραψε τὸ κείμενό του, ὅπως διατείνεται, σὰν «ἀπάντησις σὲ ἐπιστολὰς καὶ μνηύματα», μὲ τίτλο: «**Πρόσχω-**

μεν! Τὴν Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως ἐν ταπεινώσει καὶ ὀρθῇ ἐκκλησιολογία προσφέρειν». Ὁ τίτλος πράγματι εἶναι ὠραῖος καὶ ἐπαινετός, ὅπως καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ γραπτοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, ἀλλὰ ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος του εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἀπογοητευτικά, ἀλλὰ (ὅπως ἤδη ἔχει ὀρθὰ παρατηρηθῆ³) διαστροφικά, παραποιητικά, αὐθαίρετα, πληκτικά, ἀλλοιωτικά, παρερμηνευτικά, κακοποιητικά καὶ ἀτιμαστικά τῆς Ἱεροκανονικῆς καὶ Ἁγιοπατερικῆς Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Ἐφ' ὅσον ἡ πρόκλησις αὐτὴ εἶναι δημόσια, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραμείνουμε ἀπαθεῖς καὶ νὰ μὴ ὀρθοτομήσουμε τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας, ὅχι βεβαίως γιὰ νὰ διδάξουμε τὸν ἤδη γηράσαντα καὶ ὄντα μάλιστα «ὀμότιμο καθηγητὴ πανεπιστημίου» συντάκτη της,

1. Ἐφεσ. δ' 25.

2. Πρόκειται γιὰ τὸν Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Ἱερεμία (Φούντα) καὶ τὸ κείμενό του προβλήθηκε σὲ διάφορα θρησκευτικὰ Ἱστολόγια, ὅπως καὶ στὸ «*Πατερικὴ Παράδοση καὶ Οἰκουμενισμός*» (13.6.2014), ὅπου καὶ τοῦ ἀσκήθηκε ἰσχυρὴ κριτικὴ: «*Ὁ Μητρ. Γόρτυνος παραποιεῖ ἀσεβέστατα τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ ἀρέσει στὸν αἰρεσιάρχη*».

3. Ἐνθ' ἄνωτ.

← ἱκῶν, ἐδέχθη μεθ' ἱκανοποιήσεως τὴν ἐπανένταξιν τινῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωσίαν, ἐνῶ περὶ τῶν τεσσάρων ἐμμενόντων εἰς τὴν «ἀποτειχίσιν», κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἀπεφάσισεν ὅπως ἐξαντλήσῃ τὴν ποιμαντικὴν αὐτῆς εὐαισθησίαν καὶ προβῆ εἰς ἔκδοσιν κειμένου, πρὸς διασάφησιν τῶν θέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰς τὴν ἐπομένην Συνεδρίαν θὰ ἐκτιμηθῇ ἐκ νέου ἡ κατάστασις.

11. Ἐξήτασεν αἴτησιν χορηγήσεως κανονικοῦ Ἀπολυτηρίου εἰς Κληρικόν τινα καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ ζητήματος κατὰ τὴν Συνεδρίαν τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, ἀφοῦ προηγηθοῦν αἱ ἐνδεδειγμένοι ἐνέργειαι.

12. Ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν διευρυμένης Παναττικῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας τὴν Δευτέραν, 9/22.9.2014, προκειμένου νὰ υπάρξῃ ἀλληλογνωριμία τοῦ Ἱερατείου, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει πλέον καὶ τοὺς Κληρικοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, τοῦ προγράμματος καταρτηθησομένου ὑπὸ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐμπλεκόμενων Ἀρχιερέων.

13. Τέλος, ἡσχολήθη μὲ ζητήματά τινα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ἀλλὰ γὰρ νὰ ἀποκαταστήσουμε δημοσίως τὴν ἀνεπίτρεπτη παραποίηση καὶ νὰ προφυλάξουμε τυχὸν ἀστηρίκτους ἢ ἀγνοοῦντας Ἀδελφοὺς ἀπὸ τὸν παρασυρμὸς τὸς στὴν πλάνη τοῦ δεινοῦ κατηγοροῦ μας.

2. Η ΑΓΕΝΗΣ ἐπίθεσις κατὰ τῶν ἐραστῶν τῆς Ἀληθείας Ἀντι-οικουμενιστῶν καὶ δὴ γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἀκολουθῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου, ἀπὸ μέρους τοῦ κατηγοροῦ, εἶναι ὑπόθεσις παλαιά. Ἀπὸ 25ετίας τουλάχιστον, ὅταν αὐτὸς ἦταν ἀκόμη ἱεροκήρυκας στὴν περιοχή τῆς Μάνδρας Ἀττικῆς, εἶχε ἀποδυσθεῖ σὲ «ἀγῶνα» ἐναντίον τῶν «Παλαιοημερολογιτῶν», οἱ ὅποιοι συνεπεῖς ὄντες δὲν κοινωνοῦν μετὰ τὴν Καινοτόμο τοῦ ἐκκλησίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, γι' αὐτὸ καὶ θεωρεῖ αὐτοὺς ὡς εὕρισκομένους δῆθεν «ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία»!

Τὸν βεβαιώνουμε, ὅτι εὕρισκόμεθα ἐκτὸς τῆς κοινωνίας ὄχι μετὰ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία τῶν Πρωτοτόκων ἐν Οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Πίστεως ἡμῶν, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ γῆς ὁμοφρόνων, ἀλλὰ διατελοῦμε σὲ πλήρη ἐκκλησιαστικὴ ἀκοινωνησία μετὰ ὅσους παρεξέκκλιναν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, δημιούργησαν σχίσμα καὶ περιέπεσαν πτῶσιν δεινὴν στὴν ἀποστατικὴ αἵρεσι, καὶ δὴ παναίρεσι, τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Μᾶς εἶναι δὲ ἀδιάφορο ἂν οἱ πεπτωκότες καὶ οἱ κοινωνοῦντες αὐτοῖς, ὅπως ὁ κατηγορὸς μας, μᾶς ἐκκόπτουν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τους.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ βίωσις τῆς ὀργανικῆς Ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας⁴ μετὰ συνέπεια, ἀγάπη καὶ ταπεινώσι, ἀλλὰ καὶ τήρησι τῶν παραδεδομένων, χωρὶς προσθαφαιρέσεις, καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο δοχεῖο τῆς Θείας Χάριτος καὶ τὸν συνάπτει στὴν Ἐκκλησία τῶν Πρωτοτόκων, ὡς γνήσιο Μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀκόμη καὶ ἂν διατυπωθῆ ἐναντίον τοῦ καταδικαστικῆς ἀπόφασις ἀπὸ ἀναξίους ἐκπροσώπους τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, σφαλλομένους περὶ τὴν Πίστιν. Καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, ὅπως ἐξηγεῖ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, «ἐξεκόπη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπερορίαν κατεδικάσθη»⁵, σύμφωνα μετὰ τὴν ἄδικη καθαίρεσι πὺ τοῦ ἐπέβαλαν συνοδικῶς οἱ περὶ τὸν Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας, γὰρ τὸν λόγο αὐτὸ βεβαίως καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσορρήμων δὲν ἐτήρησε οὔτε ὑπελόγησε αὐτὴν εἰς τὸ ἐλάχιστον! Διότι οἱ ἄδικες κατακρίσεις λογίζονται ὡς διώξεις⁶ καὶ παρέχουν πλουσιωτέρα τὴν θεία Χάρι καὶ Εὐλογία⁷.

Ὁ κατηγορὸς μας στὶς παλαιότερες ἐναντίον μας καταφορές του, ἦταν ἀκόμη πιὸ ἀπρόσεκτος καὶ περιέπιτε σὲ πρόσθετα τραγικὰ λάθη, τὰ ὅποια φροντίζει νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνη. Τότε, γὰρ παράδειγμα, ὑποστήριξε ὅτι δὲν ἔχει σημασία ποῖο Ἡμερολόγιο ἀκολουθεῖ κάποιος, διότι αὐτὸ δὲν ἔχει καμμία σχέσι μετὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοσι, ἀρκεῖ νὰ εἶναι «ἐνωμένος μετὰ τὴν Ἐκκλησία», δηλαδὴ μετὰ τὴν διοίκησίν της· καὶ ἐπίσης, τὸ πλέον τραγικόν, ἔγραφε ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ «ἀπλῆ κοινωνικὴ καὶ ἐθιμοτυπικὴ ἐκδήλωσις», εἶναι ἀθῶες «φιλοφρονήσεις» καὶ «εὐγενεῖς συναντήσεις», εἶναι ἀθῶος «διάλογος, γὰρ νὰ ἀποδειχθῆ ἡ πλάνη» τῶν αἰρετικῶν⁸!...

Δὲν γνωρίζουμε ἂν οἱ ἀπόψεις του ἐκεῖνες, χαρακτηριζόμενες ἐπιεικῶς ὡς πλήρως ἀνεδαφικές, ἀποτελοῦσαν συνειδητὴ πίστι τοῦ ἢ συνειδητὴ παραποίησι τῆς πραγματικότητος, γὰρ τὴν ἐξυπηρέτησι τῶν σκοπιμοτήτων του.

3. ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ εἶναι, ὅτι τώρα ὁμολογεῖ τουλάχιστον ὅτι «κακῶς ἄλλαξε» τὸ Ἡμερολόγιο καὶ ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως «παναίρεσις». Στὸ ὑπὸ κρίσιν «Ἐγκύκλιο Κήρυγμά» τοῦ ὁμολογεῖ σὺν τοῖς ἄλλοις: «βλέπω νὰ παραβιάζονται τὰ ὄρια, τὰ ὅποια ἔθεσαν οἱ Πατέρες μας».

Αὐτὰ συνιστοῦν βεβαίως μία πρόοδος, ὅμως δὲν θὰ τὴν χαρακτηρίζαμε σημαντικὴ, διότι ὁ κατηγορὸς μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀναθαρρήσουμε· τόσον διότι σπεύδει νὰ ἀπαλύνῃ τὰ πράγματα, ὁμιλῶν συνεχῶς γὰρ «παραβάσεις Ἱερῶν Κανόνων», ὡσὰν ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ νὰ ἐγκεῖται **ΜΟΝΟΝ** σὲ παραβάσεις Ἱερῶν Κανόνων (!), ἀλλὰ καὶ διότι ἡ **ρίζα** τοῦ προβλήματός του παραμένει ἡ αὐτή:

Ἄντι νὰ στραφῆ πάσι δυνάμει ἐναντίον τῆς παναιρέσεως, ἡ ὅποια προφανῶς στερεῖ τὴν αἰώνιο σωτηρία σὲ ὅσους ἐνέχονται εἰς αὐτὴν, καὶ νὰ φροντίσῃ μάλιστα νὰ ἀποστασιοποιηθῆ καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ αὐτὴν, διότι εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὄχι **ΕΝΕΧΕΤΑΙ** διὰ τῆς μυστηριακῆς κοινωνίας του μετὰ τοὺς φορεῖς αὐτῆς πατριάρχες, ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐν γένει συνιερουργούς του, αὐτὸς ἀντιθέτως ὑπερασπίζεται τὴν κατάκριτη κοινωνία του μετὰ τὴν αἵρεσι καὶ στρέφεται μετὰ ὀρμὴ καὶ πάθος κατὰ τῶν «Παλαιοημερολογιτῶν»! Αὐτοί, κατὰ τὴν γνώμη του, «ἔκαναν τὸ κακόν»! Αὐτοί, βεβαιώνει μετὰ στόμφο καὶ παπικὴ ἀπολυτότητα, «δὲν εἶναι Ἐκκλη-

4. Rev. John S. Romanides, "Orthodox Ecclesiology According to Alexis Khomiakov (1804-1860)", "Greek Orthodox Theological Review", 2 (Easter 1956), p. 62-63.

5. «Πρὸς τὴν σεμνοτάτην ἐν μοναζούσαις Ἐξέτην», PG τ. 150, στλ. 1045C. Βλ. καὶ Γεωργίου Μαντζαρίδου, Παλαμικά, ἐκδ. Π. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1983, σελ. 196-197.

6. Βλ. Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 128D.

7. Βλ. Ἱ. Πηδάλιον, σελ. 30 (γνώμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου).

8. Βλ. «Ἀπάντησι πρὸς τὸ περιοδικὸν "Θυμίαμα" - Ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ οἱ ψευδοκαθαίρεσις», στὴν ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις» (Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς), ἀριθ. τ. 3/Νοέμβριος 1990, σελ. 9-12.

σία και τὰ μυστήριά τους δὲν εἶναι ἔγκυρα»! Αὐτοί, συμπεραίνει ἀπτόητος, βρέθηκαν «ζεκρέμαστοι», γι' αὐτὸ και ὁ ἴδιος θὰ εἶναι πολέμιος τῆς στάσεως και πρακτικῆς τους.

Διότι αὐτὸς, ὡς δῆθεν «σωστὸς ὁμολογητῆς», θὰ ἀρκῆται νὰ ἐκφράζη μὲ παρρησία «και προφορικῶς και γραπτῶς» τὴν ὁμολογία του, και νὰ κάνη ἀπλῶς «διαμαρτυρία» ὅταν βλέπη παραβάσεις Ἱερῶν Κανόνων, ὅμως –κατὰ ἀπόλυτον βεβαίωσίν του– «μέσα στὴν Ἐκκλησία», «μνημονεύοντες τὴν Ἱερά μας Σύνοδο και τὸν Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη», δηλαδή τὸν πρωτεργάτη τῆς παναιρέσεως!

Τὰ τόσο προφανῶς λανθασμένα και ἀντιφατικά συμπεράσματα τοῦ συντάκτου, στηρίζονται στὴν λανθασμένη ἄποψί του, τὴν ὁποῖαν θέτει ὡς **βάσι** τῶν συλλογισμῶν του. Και αὐτὴ σχετίζεται μὲ τὴν θέσι του **περὶ τῆς Ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας**.

4. Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ μας διακηρύσσει ἀπλουστευτικά, τουλάχιστον στὸ ὑπὸ κρίσιν κείμενο, ὅτι ἡ Ἐνότητα στὴν Ἐκκλησία ἐκφράζεται **μὲ τὸ μνημόσυνο** τοῦ Ἐπισκόπου: «*Μὲ τὴν μνημόνευση ὑπάρχει ἐνότητα σὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησία*». «*Ἄν ἐγὼ ὁ Ἐπίσκοπός σας (διδάσκει στὸ Ποίμνίό του), παύσω νὰ μνημονεύω τὴν Ἱερά Σύνοδο, κόβομαι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία*» και ὅλοι οἱ ἀκολουθοῦν τοῦ σὲ αὐτὸ θὰ βρεθοῦν αὐτομάτως «*ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία*».

Ἡ θέσις αὐτὴ, καλῶς και ὀρθοδόξως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἰσχύει ὡς ἀποτελοῦσα μέρος τῆς Ἀληθείας, ἀλλὰ ὄχι ὅλη τὴν Ἀλήθεια. Ὅταν μάλιστα τὰ πράγματα δὲν ἔχουν καλῶς, δηλαδή ὅταν στὴν Ἐκκλησία κηρύσσεται αἵρεσις, ὅπως ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν συμβαίνει μὲ τὴν παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τότε ἡ θέσις τοῦ κατηγοροῦ συνιστᾷ **σαφῆ παραπλάνησι** και **ἐγκλωβισμό** στὴν ἀδιέξοδη ἀπώλεια τῆς αἵρέσεως, δίδουσα προτεραιότητα στὴν διοικητικὴ δομὴ τῆς Ἐκκλησίας και παραβλέπουσα τὸ πιὸ οὐσιαστικό, πρωτεῦον και κύριο, δηλαδή **τὴν Πίστι και Ὁμολογία τῆς Ἐκκλησίας**.

Αὐτὴ ὅμως ἡ θέσις ἀποτελεῖ **χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς συγκεντρωτικῆς και ἀπολυταρχικῆς Παπικῆς ἐκκλησιολογίας**, ὅπου τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν κοινωνία και σχέσι ἐξαρτήσεως μὲ τὴν δῆθεν ἀλάθητη ἔδρα, μὲ τὸν ἐκ τῆς θέσεώς του και μόνον και ἐξ αἰτίας τοῦ βαθμοῦ του φορέως τῆς ἔδρας, δηλαδή τὸν Πάπα. Αὐτὸ συμβαίνει ἐκεῖ ὅπου ὑποτάσσεται ἡ

Χάρις στὸν θεσμό, στὴν ἱστορία, στὸν τόπο. **Ἐκεῖ ὅπου ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται δῆθεν στὸν Πέτρο και ὄχι ὁ Πέτρος στὴν Ἐκκλησία!**

Αὐτὴ ἡ νοοτροπία πέρασε δυστυχῶς ὡς **νεοπαπιστικὴ θέσις και συμπεριφορὰ** στὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸν τελευταῖο αἰῶνα και εἶναι ἄξιο ἀπορίας πῶς ἐπηρέασε και ἐπηρεάζει και ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θεωρητικὰ δὲν φαίνεται νὰ ἐνστερνίζονται τὶς νεοπαπιστικὲς και ἐξουσιαστικὲς ἐπιδιώξεις και βλέψεις τοῦ Φαναρίου, ἐπιθυμοῦντες νὰ εἶναι κατὰ τὰ ἄλλα ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν *Βαβυλώνια αἰχμαλωσία* στὴν δυτικὴ θεολογικὴ ἀπολυταρχία και σχολαστικότητα...

5. ΑΣ ΔΟΥΜΕ ὅμως, σὺν Θεῷ, πῶς ἔχουν τὰ πράγματα Ὁρθοδόξως:

Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ «*στῦλον και ἑδραῖωμα τῆς Ἀληθείας*»⁹, ἡ κοινωνία μαζί Της ἐκτιμᾶται ὄχι βάσει τῆς κοινωνίας μὲ τὴν πρώτη πατριαρχικὴ ἔδρα, αὐτὴν τῆς Ρώμης ἢ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ **βάσει τῆς κοινωνίας μὲ τὴν Ἀλήθεια**. Ὅπως συνοψίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, «*οἱ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς ἀληθείας εἰσὶ· και οἱ μὴ τῆς ἀληθείας ὄντες οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶ*»¹⁰. Και τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ **θεμελιώνεται και οἰκοδομεῖται στὴν Ὁμολογία τῆς ὀρθῆς και σωτηρίου πίστεως τῆς Ἀληθείας**¹¹. Ἡ δὲ Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς **πηγὴ και θεμέλιο** ἔχει ἀκριβῶς τὴν **κοινὴ Ὁμολογία τῆς Πίστεως**. Συνεπῶς, ἡ Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας **διασφαλίζεται και διαφυλάσσεται** ὅταν και ὅπου ὑπάρχει **ἐνότητα Πίστεως και ἐμμονὴ στὶς Ἐκκλησιαστικὲς Παραδόσεις**. Τὰ γνήσια τέκνα τῆς Ἐκκλησίας πείθονται προθύμως «*Ἀποστολικαῖς και Πατρικαῖς διδασκαλίαις και Ἐκκλησιαστικαῖς Παραδόσεσιν*»¹², γι' αὐτὸ και «*εἴ τις (ὅποιος και ἂν εἶναι αὐτὸς) πᾶσαν Παράδοσιν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγγραφόν τε και ἄγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα!*»¹³.

Τοιοτοτρόπως, **χωρὶς ἐνότητα στὴν δογματικὴ πίστι, ὅπως και σεβασμὸ και τήρησι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων, εἶναι ἀδιανόητη ὀποιασδήποτε μορφῆς Ἐνότητα στὴν Ἐκκλησία, σύμφωνα μὲ τὴν Ἀποστολικὴ και Πατερικὴ ἀντίληψι ὀλοκλήρου τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας**.

Λέγει γιὰ παράδειγμα ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος: «*ὅταν πάντες ὁμοίως πιστεύομεν, τότε ἐνότης ἐστί... τοῦτο*

9. Α' Τιμ. γ' 15.

10. «*Πρὸς τὸν πατριάρχη Ἀντιοχείας*», βλ. Γεωργίου Μαντζαρίδου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 197-198.

11. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσόστομου, PG τ. 59, στλ. 128. Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 93D. Βλ. και Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Γιέβτιτς, *Ἡ Ἐκκλησιολογία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο*, ἐκδ. «Γρηγόρη», Ἀθήνα 1984, σελ. 163-164.

12. Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 208C.

13. Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 400C.

γάρ ἐστὶν ἐνότης πίστεως, ὅταν πάντες ἐν ὧμεν... (ὅταν) δειχθῶμεν πάντες μίαν πίστιν ἔχοντες»¹⁴.

Στὸ «ἐν σῶμα» τῆς Ἐκκλησίας πρέπει ὡπωςδήποτε νὰ ὑπάρχη «ἐν πνεῦμα», δηλαδή ὁμόνοια καὶ ὁμοφροσύνη στὴν Πίστι καὶ Παράδοσι, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῆ καὶ τὸ ἐξῆς: «ὅτι ἐστὶ μὲν σῶμα εἶναι ἐν, οὐχ ἐν δὲ πνεῦμα· ὡς ἂν εἴ τις καὶ αἰρετικῶν φίλος εἴη»¹⁵!...

Ἴδου ποῦ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἄγγιξε τὸ *εὐαίσθητο σημεῖο*: ἡ «φιλία» τῶν αἰρετικῶν διασπᾶ τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ ἄρα τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον αὐτὴ δὲν διασφαλίζεται ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς διοικητικῆς ἐνότητας. Ἡ διασφάλισις τῆς Ἐνότητος τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας, σημαίνει ἔλλειψι «φιλίας» καὶ «κοινωνίας» μὲ τοὺς αἰρετικούς, διότι οἱ τελευταῖοι **καταστρέφουν** αὐτήν. Γι' αὐτὸ καὶ ἐναντι καὶ τῆς πλέον παραμικρᾶς ἑτεροδιδασκαλίας, πίπτει σὰν κεραυνὸς τὸ «ἀνάθεμα» τοῦ Ἀποστόλου Παύλου¹⁶!

Μόνον λοιπὸν ὅταν ὑπάρχη ὁμοφροσύνη στὴν Πίστι καὶ τὴν Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχει **κοινωνία στὰ Μυστήρια**, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται λειτουργικῶς μὲ τὴν μνημόνευσι στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. **Ἡ μνημόνευσις δὲν συνιστᾶ τὴν Ἐνότητα, ἀλλὰ τὴν ἐκφράζει ὅταν αὐτὴ ὄντως ὑφίσταται· διαφορετικά, «παίζομεν σκηنيκῶς»¹⁷ τὰ θεῖα, μνημονεύοντες αὐτούς, μὲ τοὺς ὁποίους δὲν διατελοῦμε σὲ ταυτότητα φρονήματος στὴν Πίστι καὶ τὴν Παράδοσι, πρὸς κατάκρισίν μας καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν οὐρανῶ!** Τοῦτο νομίζουμε ὅτι εἶναι προφανέστατο καὶ γιὰ τὴν συνείδησι ἀκόμη καὶ ἐνὸς μικροῦ παιδιοῦ!...

6. ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ, ἀπὸ τὸν κίνδυνο ἐκπτώσεως ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια καὶ ἄρα τὴν μὴ δυνατότητα μνημονεύσεως, δὲν ἐξαιρεῖται κανεὶς, οὔτε καὶ οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, οἱ Ἐπίσκοποι, οὔτε Πατριάρχες, οὔτε ἱστορικοὶ θρόνοι καὶ ἔδρες. Δὲν εἶναι ὀλίγες οἱ φορὲς στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ὅπου Πάπας ἢ Πατριάρχες ἐκήρυξαν αἵρεσιν, ἐτάραξαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπεκόπησαν ἀπὸ Αὐτὴν ἀκόμη καὶ δι' Ἀναθέματος.

Οἱ Ἀρχιερεῖς «ἂν εἶναι πιστοὶ στὴν Παράδοσι καὶ πράττουν σύμφωνα μὲ τὴν ὅλη Ἐκκλησία, ... τότε παραμένουν στὴν Ἀλήθεια (σ.ῆμ.: καὶ ἄρα μνημονεύονται). Ἄν ἐγκαταλείπουν τὴν Ὁρθοδοξία, τότε χάνουν ὄχι μόνο τὴν αὐθεντία τους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἴδια τὴν θέσι

τους ὡς Χριστιανοί, καὶ οἱ ἀναθεματισμοὶ τους (σ.ῆμ.: τοὺς ὁποίους ἐκτοξεύουν ἐναντίον ὧσων τοὺς ἀπορρίπτουν) δὲν ἔχουν ἰσχύν· ὄχι μόνον ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρες τοπικὲς ἐκκλησίες εἶναι δυνατὸν νὰ παρεκτραποῦν ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς Ἀληθείας»¹⁸, καθιστάμενες **ἀκοινωνητες καὶ ἀμνημόνευτες** ἀκόμη καὶ **πρὸ συνοδικῆς διαγνώμης**, ὡς ὑποπεσοῦσες σὲ αἵρεσι καὶ ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια.

Ὅσοι μνημονεύουν αὐτὲς ὡς Ὁρθόδοξες, δὲν διατηροῦν τὴν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὴν καταστρέφουν. Καὶ ὅσοι δὲν μνημονεύουν αὐτὲς, δὲν καταστρέφουν τὴν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὴν ὑπηρετοῦν, στηρίζουν καὶ σώζουν¹⁹.

Ἔτσι «διασώθηκε» ἡ Ὁρθοδοξία μέχρι σήμερα καὶ ἔτσι θὰ «διασωθῆ», ὄχι μὲ τὴν συνταγὴ νεόκοπων ἀντιλήψεων, οἱ ὁποῖες προτείνουν τὴν γνωστὴ στὴν ἱστορία «οὐνιτικὴ» ὁδὸ καὶ λύσι, δηλαδή τὴν ἀνεπιφύλακτη κοινωνία μὲ τοὺς περιπεσόντας στὴν αἵρεσι ἐπισκόπους, μὲ τὴν ἔδρα ἢ μὲ τὶς ἔδρες, γιὰ τὴν διατήρησι τῆς ἐξωτερικῆς δομικῆς κατ' ἐπίφασιν ἐνότητος. Τοῦτο δὲν συνιστᾶ διατήρησι τῆς Ἐνότητος τῆς Πίστεως, ὡς στερούμενο Ἀληθείας. Καὶ ἔχουμε τέτοια παραδείγματα στὴν ἱστορία, τὰ ὁποῖα τίθενται πρὸς ἀποφυγὴν καὶ ὄχι πρὸς μίμησιν!

7. ΕΦ' ΟΣΟΝ ὑπεραπεδείχθη, ἔστω καὶ ἐπιγραμματικά, ἡ ἐντελῶς λανθασμένη βᾶσις περὶ Ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ συντάκτου τοῦ «Κυριακάτικου Ἐγκυκλίου Κηρύγματος», δυνάμεθα νὰ συμπεράνουμε εὐκόλα καὶ τὸ λανθασμένον καὶ ὄλων τῶν λοιπῶν θέσεων καὶ ἀπόψεών του.

Ἄν ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι *παναίρεσις* καὶ ἂν κηρύσσεται καὶ ἐφαρμόζεται καὶ προβάλλεται σὲ συνεχῆ βᾶσι, μὲ αὐξανόμενον τρόπο, μεθοδικὰ καὶ σταθερά, μὲ κάθε μέσον καὶ τρόπο, ἀπὸ τὶς ἡγεσίες καὶ διοικήσεις ὄλων τῶν κατὰ τόπους ἐπισήμων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖες συμμετέχουν εἰς αὐτὸν καὶ ἔχουν ὑποστῆ τὴν πολυειδῆ μολυσματικὴ φθορὰ του καὶ ἔχουν συλληφθῆ ἀσφυκτικῶς στοὺς πλοκάμους του, πρωτοστατοῦντος βεβαίως τοῦ πρωτοθρόνου Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τότε ποιά ἢ στάσις τῶν Ὁρθοδόξων Ὁμολογητῶν ἐναντι αὐτοῦ τοῦ φαινομένου; Ἐξαντλοῦνται ἀπλῶς σὲ διαμαρτυρίες γιὰ Ἱεροκανονικὲς μόνον παραβάσεις; Καὶ διατηροῦν ἀδιατάρακτη τὴν κοινωνία τους μὲ τοὺς προεξάρχοντας τῆς αἵρέσεως;

14. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, PG τ. 62, στλ. 83.

15. Ἐνθ' ἄνωτ., στλ. 79.

16. Γαλ. α' 8-9. Βλ. καὶ Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Γιέβτιτς, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 180, 181.

17. Βλ. Ἀπάντησι τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων πρὸς τὸν Λατινόφρονα Αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Παλαιολόγο (Γ' αἰ.), στὸ Θεοδωρήτου Μοναχοῦ Ἁγιορείτου, *Διάλογοι τῆς Ἐρήμου περὶ Οἰκουμενισμοῦ*, Ἀθῆναι 1971, σελ. 154.

18. John Meyendorff, *A Study of Gregory Palamas*, The Faith Press, London 1964, p. 179-180.

19. Βλ. ΙΕ' Ἱερὸν Κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Ἁγίας Συνόδου.

Όμως, όμιλοϋμε για αίρεσι και παναίρεσι και θεωροϋμε τόν Οικουμενισμό ως **κακοδοξία** και όχι ως άπλή Ίεροκανονική παράβασι, αλλά επιθυμοϋμε να ύπενθυμίσομε έδω κάποιες οϋσιαστικές αλήθειες, πριν να άπαντήσομε στα άνωτέρω έρωτήματά μας.

Τό *Διάγγελμα τής Έκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως τοϋ 1920* θεώρησε τούς έτεροδόξους αίρετικούς ως **«μέλη τής Έκκλησίας»** και τις έτεροδόξες Κοινότητες ως **«έκκλησίες Χριστοϋ»**, μέσω αναγνωρίσεως ως **ένοποιητικοϋ στοιχείου** τοϋ δήθεν **κοινού Βαπτίσματος**. Τό ότι προτάθηκε **«ένιαίο ήμερολόγιο»** προς έπίτευξιν τοϋ ένωτικοϋ προγράμματος, για **συνεορτασμό**, είναι επίσης γνωστό. Οί έξ όρθοδόξων Οικουμενισταί για τις άδικαιολόγητες αυτές ύπερβάσεις τους δέν έθεσαν ως βάσι την ένότητα και ταυτότητα Πίστεως, αλλά μία **νέα Αρχή**: την **συνεργασία** με τις έτεροδόξες «έκκλησίες» σε πρακτικά θέματα και τόν συνεορτασμό με αυτές, παρά την μη ύφισταμένη δογματική συμφωνία, ώστε να προετοιμασθή ό δρόμος για μία άλλόκοτη ένότητα, αλλά οϋσιαστικά και να προκαταληφθή αυτή.

Έτσι άρχισε ή σταθερή **«συνοδοιοπορία με τόν λοιπό Χριστιανικό κόσμο»** και ή ποικιλόμορφη **συγκρητιστική «κοινωνία»** και συνεργασία μαζί του, για την δήθεν **άπο κοινού** μαρτυρία και διακονία τοϋ κόσμου.

Τό δήθεν *Πανορθόδοξο Συνέδριο τής Κωνσταντινουπόλεως τοϋ 1923*, ύπο τόν μασώνο πατριάρχη Μελέτιο Μεταξάκη, εισήγαγε σειρά **άνεπιτρέπτων καινοτομιών και νεωτερισμών**, όπως και τό δήθεν **«διωρθωμένο Ίουλιανό» Ήμερολόγιο**, για την **προσαρμογή** τής Έκκλησίας στις άπαιτήσεις τοϋ κόσμου τής φθοράς, την **άθέτησι** τής Παραδόσεως και την **έπιβράβευσι** τής δυτικής άνταρσίας, **«προς έξυπηρετήσιν τής παγγρητιστικής ένότητος»** και **«τής έκ νέου άποκαταστάσεως τής ένότητος τών Χριστιανών τοϋλάχιστον έν τῷ σημείῳ τούτῳ»**²⁰.

Έτσι, έφ' όσον τό **Ήμερολόγιο θεωρήθηκε ως ΕΡΓΑΛΕΙΟ** για την προώθησι τοϋ οικουμενιστικοϋ όράματος, είναι σαφής και άναντίρρητος **ό έκκλησιολογικός χαρακτήρας** τής Ήμερολογιακής Καινοτομίας, ή όποία τελικά έφαρμόσθηκε δικτατορικά τό 1924, πριν άπο 90 άκριβώς έτη. Και αυτή άκριβώς ή *Μεταρρυθμίσι προετόιμασε τό έδαφος* και **ύπέσκαψε τὰ**

θεμέλια για μία **Άναθεώρησι** τής συνόλου τάξεως και ζωής τής Όρθοδόξου Έκκλησίας.

Η συνέχεια είναι γνωστή: Συμμετοχή και συμπερίληψι στην **παναιρετική όμοσπονδία** τοϋ «*Παγκόσμιου Συμβουλίου τών Έκκλησιών*» άπο τό 1948 και έξής, εκεί όπου κυριαρχεί και βιώνεται τό σύνθημα: **«Ένότητα μέσα στην διαφορετικότητα-ποικιλία»**: άρσις τών *Άναθεμάτων* με τούς Παπικούς τό 1965· *Διαθρησκειακό άνοιγμα* τό 1971· έγκρισις συνοδικώς ύπο τής Κωνσταντινουπόλεως τής αίρετικωτάτης *«Όμολογίας Θυατείρων»* τό 1975· ύπογραφή *συμφωνίας ένώσεως* με τούς Άντι-χαλκηδόνιους τό 1990· *Βελεμένδιος συμφωνία* πλήρους άλληλο-αναγνωρίσεως με τούς Παπικούς τό 1993· *άναγνώρισις βαπτίσματος* Κωνσταντινουπόλεως-Εϋαγγελικών Προτεσταντών Γερμανίας με *άπαγόρευσι κάθε άναβαπτισμού* τό 2004· συμπροσευχές, συνδιακηρύξεις, συνδιαβουλεύσεις, συνεργασίες κλπ.κλπ., έπιτελούμενα και διαδιδόμενα πλέον έπι καθημερινής σχεδόν βάσεως!...

Όλα αυτά σαφώς και δέν ύπάγονται σε άπλές μόνον Ίεροκανονικές παραβάσεις, αλλά συνιστοϋν την **«άνατροπήν τοϋ παντός»**²¹. Έπιφανείς έξ όρθοδόξων Οικουμενισταί διακηρύσσουν με άνοικτότητα και ειλικρίνεια, ότι δήθεν *καμμία χριστιανική έκκλησία δέν μπορεί πλέον να δράση ή να μιλήση ή άκόμη και να σκεφθή και να διαλεχθή ή και να άποφασίση σε άπομόνωσι*, ότι δήθεν **πρέπει να έγκαταλειφθή «τό σύνδρομο τοϋ μοναδικού δρόμου»**²², και ότι ή *άποχώρισις άπο τό «Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών» θεωρείται «ύπόθεσις άδιανόητος»*²³, ή ότι *ό οικουμενιστικός ένωτικός δρόμος τους θεωρείται και είναι «μη άναστρέψιμος»*²⁴.

8. ΕΝΩΠΙΟΝ αυτής τής πρωτοφανούς *άποστασίας*, έπαναλαμβάνομε και πάλι, ποιά είναι ή ένδειγμένη στάσις; Όσοι άφίστανται τής κοινωνίας με τούς άκοινωνήτους, χάνουν την ένότητά τους με την Έκκλησία, είναι στερημένοι Χάριτος και έμφοροϋνται έκ τοϋ πονηροϋ;

Άλλα λέγει ή Όρθόδοξος Πίστις και Παράδοσις, διότι οί γνῶμες όλων έπι τών θεμάτων αυτών, όποιοι και άν είναι αυτοί, τίθενται στο **ΔΟΚΙΜΑΣΤΗΡΙΟΝ** τής Άγίας Γραφής και τής Πατερικής και Συνοδικής διδασκαλίας και πράξεως. Και δέν γίνεται άποδεκτή

20. Διονυσίου Μ. Μπατιστάτου (έπιμ.), *Πρακτικά και Αποφάσεις τοϋ έν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξου Συνεδρίου (10 Μαΐου-8 Ιουνίου 1923)*, έκδ. β', Αθήνα 1982, σελ. 6, 14.

21. Όσίου Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, στλ. 1025C.

22. Βλ. Στυλιανού Τσομπανίδη, *Η Όρθόδοξη Έκκλησία και τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών. Μία «κοινωνία» άμοιβαίου έμπλουτισμοϋ στο δρόμο τών άναζητήσεων*, στο Ίστορία τής Όρθοδοξίας, τόμος 8^{ος}: *Η Όρθοδοξία σε Διάλογο*, έκδ. ROAD, ά.τ.χ. (Αθήνα 2009), σελ. 306.

23. Περιοδ. «Θεοδρομία», Ιανουάριος-Μάρτιος 2009, σελ. 63-74.

24. Δήλωσις τοϋ οικουμενιστοϋ μητρ. Γαλλίας Έμμανουήλ στην συμπροσευχή με τούς Παπικούς στην Παναγία τών Παρισίων, έν όψει τής Συναντήσεως Πάπα Φραγκίσκου και πατριάρχου Βαρθολομαίου στα Ίεροσόλυμα προδ μηνός (βλ. «Ρομφαία», 21.5.2014).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Συνοδική Έκδήλωση Αποστόλου Παύλου

ΤΕΛΕΣΘΗΚΕ μετά εκκλησιαστικής τάξεως ο καθιερωμένος Συνοδικός Έσπερινός προς τιμήν του Αποστόλου Παύλου τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 29-6/12-7-2014, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου καὶ συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ Ὠρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, καθὼς καὶ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καὶ Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Χοράρχης τῆς Ἐκδηλώσεως ἦταν ὁ Μουσικολ. κ. Ἰωάννης Κιαχόπουλος. Πρὸς τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτη Ὠρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «**Ἐκκλησιο-**

κτόνος ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Καταλύει τὴν Αποστολικότητα τῆς Ἐκκλησίας».

← ὁποιαδήποτε ἄποψις καὶ γνώμη, ὅταν αὐτὴ δὲν στηρίζεται στὴν Ὀρθόδοξη διδασκαλία καὶ γενικὰ στὸ πνεῦμα καὶ τὶς ἀρχές της. Κατὰ τὸν Ἅγιο Μάξιμο τὸν Ὁμολογητὴ, **κάθε λόγος ποὺ δὲν εἶναι Πατερικὸς, εἶναι Αἰρετικὸς**²⁵.

Γνωρίζουμε λοιπόν, ὅτι ἡ «**συμφωνία**», «**ἔνωσις**» καὶ «**ἀγάπη**» μὲ αἰρετικούς, εἰς βάρος τῆς Ἀληθείας τῆς Πίστεως καὶ Εὐσεβείας, χαρακτηρίζεται ὡς «**προδοσία**»²⁶. Γι' αὐτὸ καὶ σύσσωμος ἡ Πατερικὴ προσταγὴ ἐπιτάσσει **νὰ ἀποστρεφόμεθα «τῶν αἰρετικῶν τοὺς συλλόγους»**²⁷.

Εἶναι ἐμφανὲς τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενισταὶ ἐπέφεραν *σαφὲς ρῆγμα καὶ διακοπὴ μὲ τὴν Παράδοσι, «ἔχουν ἀποκοπῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων, τῶν ἐν οὐρανοῖς ζώντων»*²⁸, γι' αὐτὸ καὶ

εἶναι καὶ κηρύσσονται «**ἀκοινώνητοι**», ὡς «**ἀλλότρι-οι Θεοῦ**»²⁹, ἐξ αἰτίας τῆς διασαλεύσεως ἀπὸ τὶς Καινοτομίες τους.

Οἱ Ὁμολογίες δὲν γίνονται ἀνώδυνα, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, χωρὶς ἔμπρακτη συνέπεια. Ἡ **προσέγγισις** πνευματικῶς/μυστηριακῶς μὲ αὐτοὺς ποὺ δῆθεν καταγγέλλονται θεωρητικῶς ὡς αἰρετικοὶ ἢ αἰρετίζοντες, σημαίνει **χωρισμὸ ἀπὸ τοὺς Ἁγίους**, ἐνῶ ὁ **χωρισμὸς ἀπὸ αὐτοῦς**, σημαίνει **προσέγγισι** καὶ ἔνωσι μὲ τὸν Θεό, τὴν Ἀλήθεια καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας³⁰. Διότι, **ὄσων ἀποστρεφόμεθα τὸ φρόνημα, πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε καὶ τὴν κοινωνία**³¹.

Αὐτὴ εἶναι ἡ καθαρὴ καὶ διαυγῆς Ὀρθόδοξη διδασκαλία καὶ στάσις ἐπὶ τοῦ ζωτικῆ αὐτοῦ θέματος.

(*Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος στὸ ἐπόμενο τεῦχος*)

25. Βλ. Χαραλάμπους Σωτηροπούλου, *Θέματα δογματικῆς θεολογίας καὶ πνευματικῆς ζωῆς κατὰ τὴν διδασκαλίαν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ*, Ἀθήναι 2003, σελ. 15-16, ὅπου καὶ σχετικὲς παραπομπὲς σὲ κείμενα τοῦ Ἁγίου Μαξίμου.

• Αξίζει ἐδῶ νὰ ἐπισημανθῆ, ὅτι ὁ κατηγορὸς μας διατυπώνει στὸ «Ἐγκύκλιο Κήρυγμα» του ἕναν νέο ὀρισμὸν περὶ αἵρέσεως, ἄγνωστο στὴν Πατερικὴ Γραμματεία, ὅτι δηλαδὴ αἵρεσις εἶναι «*ἡ ἀλήθεια τραβηγμένη στὰ ἄκρα!*» Ὅμως, ἡ Ἀλήθεια καθεαυτὴ δὲν ἐπιδέχεται τέτοια «τραβήγματα», παρὰ μόνον παραφθορά, νόθευσι ἢ προσθαφαίρεσι. Ἡ ἄποψις τοῦ κατηγοροῦ μας ὑποθέτουμε ὅτι θέλει νὰ παραπλανήσῃ: οἱ τηροῦντες καὶ ἐφαρμόζοντες τὸ Θεῖον Θέλημα στὰ τῆς Πίστεως, διακόπτοντες κοινωνίαν μὲ αἰρετίζοντες, ὀδηγοῦνται δῆθεν στὰ «ἄκρα», ἐνῶ οἱ διατηροῦντες τὴν κατάκριτην κοινωνίαν τους μὲ τοὺς καταγγελομένους ἐπὶ αἵρεσει καὶ ἀρκοῦμενοι μόνον σὲ «διαμαρτυρίες», ἀκολουθοῦν δῆθεν τὴν μέσην ὁδόν. Ὅμως, ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός εἶναι σαφῆς καὶ ἀποκαλυπτικός ἐπ' αὐτοῦ:

«*Οὐδέποτε μὲ τὶς μέσες καταστάσεις διορθώθηκαν τὰ ἐκκλησιαστικά. Δὲν ὑπάρχει μέση κατάσταση μεταξύ ἀληθείας καὶ ψεύδους. Ἀλλὰ, ὅποιος φεύγει ἀπὸ τὸ φῶς, στὸ σκοτάδι –κατ' ἀνάγκην– μεταφέρεται, ἔτσι καὶ αὐτὸς ποὺ παρεκκλίνει ἔστω καὶ λίγο ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, στὸ ψεῦδος πλέον ἀνήκει, θὰ λέγαμε ἀληθῶς. Καίτοι μπορεῖ κανεὶς νὰ μιλήσῃ γιὰ μέση κατάσταση μεταξύ φωτὸς καὶ σκότους, αὐτὸ ποὺ καλεῖται λυκαυγὲς ἢ λυκόφως, ὅμως μέση κατάσταση μεταξύ ἀληθείας καὶ ψεύδους δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἀνακαλύψῃ κανεὶς ὅσο πολὺ καὶ ἂν κοπιᾷ» (βλ. <http://www.ekklisiastikos.gr/2009/09/blog-post.html>).*

26. Βλ. Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Γιέβτιτς, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 182.

27. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, PG τ. 56, στλ. 256. Βλ. καὶ Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Γιέβτιτς, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 323, ὑποσημ. 332.

28. Πρωτ. Θεοδώρου Ζήση, «*Ἀνησυχητικὲς Ἐξελίξεις. Νέα ἀνοίγματα στὸ Βατικανὸ καὶ στοὺς Προτεστάντες. Φανᾶρι καὶ Ἀθήνα ἀντίπαλοι καὶ συνοδοιπόροι*», περιοδ. «Θεοδρομία», Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2003, σελ. 284, 285, 286.

29. Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, στλ. 1033D.

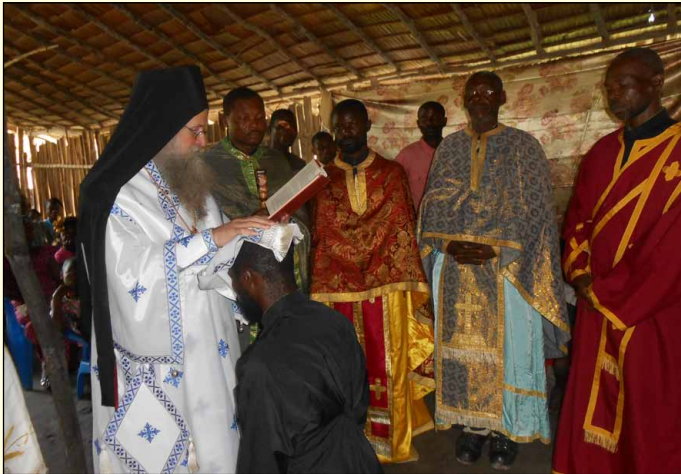
30. Βλ. Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, PG τ. 160, στλ. 536.

31. Βλ. Μ. Ἀθανασίου, PG τ. 26, στλ. 1188BC, Ἱ. Γενναδίου Σχολαρίου, *Γράμμα πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς...*, (15.11.1462), στὸ περιοδ. «Ὁ Ὅσιος Γρηγόριος», ἀριθ. 21/1996, σελ. 103.

Ποιμαντική Έπίσκεψις στο Κονγκό

ΑΠΟ 24.6/7.7 έως 12/25.7.2014, ό Θεοφιλ. Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Αμβρόσιος, Τοποτηρητής τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Κανάγκας Κονγκό τής Έκκλησίας μας τών Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Έλλάδος, μετέβη για μία νέα ποιμαντική έπίσκεψις στις πολυπληθείς Ίεραποστολικές Κοινότητες στο Κονγκό και τó Κονγκό Μπραζαβιλ τής άχανούς Κεντρικής Άφρικής. Παρά τις ιδιαίτερα δυσμενείς και έν πολλοίς πρωτόγονες συνθήκες στις περιοχές αυτές, ό Θεοφιλ. Μεθώνης, με τήν βοήθεια του Θεού, μεταξύ άλλων

α) έλειτούργησε στους Ίερούς Ναούς Τιμίου Προδρόμου Κισάσας, Αγίων Αποστόλων Κανάγκας, Αγίου Νικολάου Νγκάντζας, Αγίων Πέτρου και Παύλου Μπάντακας και Αγίου Γεωργίου Μπραζαβιλ· **β)** χειροτόνησε δύο Ίερείς και έναν Διάκονο για τήν Κισάσα, έναν Ίερέα για τήν περιοχή Μπουτζιμάγι, δύο Ίερείς και έναν Διάκονο για τήν Κανάγκα, και τρεις Ίερείς και έναν Διάκονο για τήν περιοχή Έκουατέρ (Ίσημερία), ώστε ό Κλήρος εκεί να άνέρχεται συνολικά σε 38 Ίερείς και 8 Διακόνους· **γ)** έπισκέφθηκε τήν νεοϊδρυθείσα Ίεραποστολή στην περιοχή τής Ίσημερίας, με πρωτεύουσα τήν Μπάντακα, και με φροντίδα του άγοράσθηκε οικόπεδο για τήν άνέγερσι Ναού και Ίεραποστολικού Κέντρου· τήν περιοχή αυτή έπισκέπτεται Όρθόδοξος Έπίσκοπος για πρώτη φορά και ήδη έντός τριών έτων Όρθοδόξου παρουσίας έχουν βαπτισθή άνω τών χιλίων ιθαγενών, οί περισσότεροι τών οποίων εύρίσκονται στην περιοχή Μπολόμπα, σε άπόστασι τριών ήμερών άπό τήν πρωτεύουσα του νομού· **δ)** διεξήγαγε πολύωρες συνάξεις με τους Κληρικούς, έβάπτισε παιδιά, συμβούλευσε και συμπαραστάθηκε πονεμένους άνθρώπους και γενικά φρόντισε για τήν καλύτερη διοργάνωσι τής Ίεραποστολής· **ε)** ένέδυσε με τὰ ράσα του Δοκίμου Μοναχού δύο νέους, οί όποιοι άποτελούν και τὰ πρώτα μέλη τής υπό ίδρυσιν Ίερᾶς Μονής τής Αγίας Τριάδος στην Κανάγκα, στην όποιαν προΐσταται ό Αρχιμ. π. Μάρκος· και **στ)** φρόντισε για τήν άποπεράτωσι τής Ίερού Ναού Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου στο Κονγκό Μπραζαβιλ.

Η ποιμαντική αυτή έπίσκεψις ήταν ιδιαίτερα κοπιώδης και επικίνδυνη, αλλά και πλουσίως εύλογημένη προς ένίσχυσιν και άνακούφισιν Κλήρου και Λαού.

Πανήγυρις τών Αγίων Αναργύρων Μάνδρας Αττικής

ΤΗΝ Δευτέρα, 1/14.7.2014, έπανηγύρισε ό Ίερός Ναός τών Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού στην Έλευσίνα-Μάνδρα Αττικής. Στόν Έσπερινό έχοροστάτησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συγχοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανού. Στην Θ. Λειτουργία προέστη ό Σεβ. κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος υπό του Σεβ. κ. Χρυσοστόμου.

Έορτή Αγίου Νικοδήμου Άγιορείτου

ΤΗΝ Κυριακή, 14/27-7-2014, έωρτάσθηκε λαμπρώς ή μνήμη του Αγίου Νικοδήμου του Άγιορείτου στην όμώνυμο Ίεράν Ανδρώα Μονή, ή όποία κείται σε άμφιθεατρική θέσι παρά τó Έλληνικό τής Γορτυνίας. Άφ' έσπέρας, έχοροστάτησε ό Θεοφ. Έπίσκοπος Φιλίππων κ. Αμβρόσιος, ένω παρενρίσκετο συμπροσευχόμενος και ό Θεοφ. Έπίσκοπος Μαραθώνος κ. Φώτιος. Κατά τήν κυριώνυμο ήμέρα, τής Θείας Λειτουργίας προέστη ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Έλλάδος κ.

Καλλίνικος, συλλειτουργούντων τών Αρχιερέων Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γεροντίου, Μαραθῶνος κ. Φωτίου και Φιλίππων κ. Ἀμβροσίου, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε ἐπικαίρως τὸν θεῖο λόγο.

Ἐναρξις Ἱεραποστολῆς στὴν Κολομβία

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος μετέβη εἰς Μπογκοτὰ τῆς Κολομβίας τὴν Παρασκευή, 12/25-7-2014, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Ἀδελφούς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως Νέας Ὑόρκης, π. Μάξιμον Ἱερομόναχον και π. Ἀγαθάγγελον Ἱεροδιάκονον, προκειμένου νὰ προβῆ στὴν ἔνταξι και κανονικὴ ἀποκατάστασι τοῦ Αἰδεσ. π. Φήλικος Πινιέρο. Ὁμοῦ μετὰ τοῦ π. Φήλικος προσῆλθαν στὴν Ἐκκλησία μας ἡ οἰκογένειά του και ἄρκετοι

πιστοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσουν και τὸν πυρῆνα τῆς ἱεραποστολικῆς παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν χώρα αὐτὴ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος ἐλειτούργησε στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὴν οἰκία τοῦ π. Φήλικος, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἐκ τῆς Νεοσημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι συνταξιούχος δικηγόρος και ἔχει συγγράψει βιβλία περὶ τῆς Ὁρθοδοξίας στὰ ἰσπανικά. Ἦδη ἀναζητεῖ χώρο γιὰ τὴν δημιουργία κανονικοῦ Ναοῦ, προκειμένου νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο.

Πανήγυρις Προφήτου Ἡλιοῦ στὴν Βερδικούσσα Ἐλασσῶνος

ΤΟ Σάββατο, 20.7/2.8.2014, ἐπανηγύρισε ὁ ἱστορικὸς Ἱερός Ναὸς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος τοῦ νομοῦ Λαρίσης. Γιὰ τὴν Πανήγυρι, μετὰ τὴν ἀδεία τοῦ ἐπιχωρίου Σεβ. Λαρίσης κ. Ἀθανασίου, προσεκλήθη ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία, μετὰ

τοῦ γηραιοῦ Ἐφημερίου π. Ἀθανασίου Τσιότρα και τῶν Ἱερομονάχων π. Νικηφόρου Νάσσου, π. Παταπίου Ἀργυροῦ και π. Ἀρσενίου Ἁγιορείτου. Παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν, ὡς και ὁ Δήμαρχος Ἐλασσῶνος κ. Εὐαγγέλου. Μετὰ τὸν ἐόρτιο λόγο τοῦ Θεοφ. Γαρδικίου, ἔγινε Λιτάνευσις τῆς ἱ. Εἰκόνας τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ στοὺς γραφικοὺς δρόμους τῆς ὠραίας κωμοπόλεως.

Ἐορτὴ Ἁγίας Μαρκέλλης

ΤΗΝ Δευτέρα, 22-7/4-8-2014, ἡ Ἐκκλησία μας ἐώρτασε τὴν μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος. Στὴν Ἀστόρια τῆς Νέας Ὑόρκης πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Καθεδρικός Ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς, προξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου και συλλειτουργούντων τοῦ Σεβ.

Μητροπολίτου πρ. Αμερικής κ. Παύλου, τοῦ Σεβ. Αρχιεπισκόπου Συρακουσῶν καὶ Νικόλσκυ κ. Ανδρονίκου (τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς) καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου.

Ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης ἐτιμήθη ἐπαξίως καὶ στὸν τόπον τοῦ Μαρτυρίου Αὐτῆς στὴν Χίο, προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

Πανηγύρεις Ἁγίας Παρασκευῆς

ΤΗΝ Παρασκευή, 26.7/8.8.2014, πανηγύρισαν πολλοὶ Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας:

Στὸν ἱστορικό Ναὸ στὸ Μοναστηράκι Ἀθηνῶν προεξήρχε τῆς Πανηγύρεως ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος καὶ συμμετείχε καὶ ὁ Θεοφ. Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

Στὴν ἱστορική Ἱερὰ Μονὴ στοὺς πρόποδες τῆς Πάρνηθος (Γέροντος Ἱερωνύμου) στὶς Ἀχαρνές τελέσθηκε ἱερὰ Ἀγρυπνία. Στὸν Μέγα Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, τῆ δὲ Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

Στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ στὴν Ἁγία Βαρβάρα Ἀττικῆς προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ στὰ Λατίνια, πλησίον τῆς Λαρίσης, στὴν ἐόρτια Θεία Λειτουργία ὁμοῦ μετὰ τοῦ οἰκεῖου Ἱεράρχου Σεβ. Μητρο-

πολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου συμμετείχε καὶ ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Ἑορτὴ Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου

ΤΗΝ Κυριακή, 28-7/10-8-2014, ὅπως κάθε ἔτος, ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου τῆς Θαυματουργοῦ πρωτίστως στὴν πανηγυρίζουσα ὁμώνυμο Ἱερὰ Μονὴ παρὰ τὴν Λυκόβρυσι Ἀττικῆς. Τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου.

Στήν πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Σιδηροκάστρου Σερρών προεξήρχε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, στήν ἑορτάζουσα Ἱερά Μονή στήν Κομοτηνή ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, ἐνώ στο ὁμώνυμο Ἱουχαστήριο στήν Βατώντα Νέας

Ἀρτάκης Εὐβοίας προεξήρχε ἀφ' ἑσπέρας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ὁ ὁποῖος καί προΐστατο τῆς Θ. Λειτουργίας κατὰ τήν κυριώνυμο ἡμέρα.

Ὄνομαστήρια Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου

ΤΗΝ Δευτέρα, 29-7/11-8-2014, ἑορτή τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλινίκου καί Θεοδότῃς, ἐώρτασε τὰ σεπτὰ ὀνομαστήριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος. Ὁ Μακαριώτατος προΐστατο τοῦ ἑορτασμοῦ στήν Ἱερά Μονή Ἁγίων Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καί Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε καί τόν ἑορτίο λόγο, καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου.

Συνεορτασμός τῆς Μεταμορφώσεως στήν Ρουμανία

ΣΥΝΟΔΙΚΗ Ἀντιπροσωπία τῆς Ἐκκλησίας μας

τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελουμένη ἀπό τόν Σεβασμ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καί τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιο καί Γαρδικίου κ. Κλήμεντα, μετέβη στήν Ρουμανία, γιά νά συμμετάσχη στήν μεγάλη ἑορτή καί Πανήγυρι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος μας στήν ὁμώνυμη Ἀνδρώα Ἱερά Μονή στήν Σλατιοάρα (περίπου 70 Μοναχοί), ἔδρα τῆς Ἀδελφῆς Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς χώρας αὐτῆς.

Στόν ὑπαίθριο Μέγα Ἑσπερινό τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς, Δευτέρας, 5/18.8.2014, συγχοροστάτησαν μετὰ τοῦ Προκαθημένου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί Μητροπολίτου κ. Βλασίου οἱ ἐξ Ἑλλάδος τέσσερις Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἅμα τῇ ἀφίξει τους στήν Μονή προσεκύνησαν τὸ ἱερό Λειψάνο τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ († 1985). Συμμετείχαν ἀπό πλευρᾶς Ρουμάνων καί οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ, Ἰλφῶβ κ. Φλαβιανός, Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος, Ἰασίου κ. Γλυκερίου, Γαλατσίου κ. Διονύσιος καί Σιμπιού κ. Εὐλόγιος. Ἐπίσης, 70 περίπου Ἱερεῖς καί τετράς καλλιφώνων Διακόνων. Ἐψάλε ὁ πολυμελής Βυζαντινὸς Χορὸς τῆς Μητροπόλεως καί παρέστη συμπροσευχόμενο μεγάλο πλῆθος Ὀρθοδόξων πιστῶν.

Τὸ πρωῖ τῆς Τρίτης, 6/19 Αὐγ., ἡ ἑορτία Θεῖα Λειτουργία τελέσθη ἐπίσης ὑπαίθριως, προεξάρχοντας τοῦ Μακαριωτάτου κ. Βλασίου, τῇ συμμετοχῇ τῶν προαναφερθέντων Ἀρχιερέων, ὡς καί τοῦ ὑπεργήρου Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νεάμτς κ. Δημοσθένους. Ἐλάβαν μέρος περίπου 100 Ἱερεῖς καί Διάκονοι καί παρίστατο μέγα πλῆθος εὐλαβῶν πανηγυριστῶν. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, ἑορτία Ὁμιλία ἐξεφώνησε ὁ σεπτὸς Προκαθημένος τῆς Ἱεραρχίας τῶν Ρουμάνων Ἀδελφῶν κ. Βλάσιος καί ἑορτίο Χαιρετισμὸ ἀπηύθυνε ὁ Σεβασμ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος μετέφερε τίς εὐχῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας. Ἀκολούθησε Λιτανεῖα τοῦ ἱ. Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου πέριξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς.

Εν συνεχεία, παρετέθη έορτια Τράπεζα και κατόπιν οί έξ Ελλάδος Αρχιερείς προσεκύνησαν στο κελλί του Αγίου Γλυκερίου και είχαν έγκάρδια συνάντησι με τον Μακαριώτατο κ. Βλάσιο στο γραφείο του, ό όποιος έξέφρασε την χαρά και ίκανοποίησι του Πληρώματος της Έκκλησίας στην Ρουμανία για την διευρυμένη πλέον ένότητά μας.

Ακολούθως, ή έλληνική Αντιπροσωπία μετέβη στην Γυναικεία Ιερά Σκήτη του Αγίου Γλυκερίου στην περιοχή Μάγκουρα, στο δάσος της Ρίσκας, όπου έγινε δεκτή με τιμή και σεβασμό. Κατόπιν, έγινε προσκύνημα στην Γυναικεία Μονή των Αγίων Μυροφόρων (Γερόντισσα Αμφιλοχία, 30 Μοναχές), στο χωριό Μπούντα, και επίσης στην Γυναικεία Ιερά Μονή της Ζωοδόχου Πηγής (Γερόντισσα Ιερουσαλήμα, 80 Μοναχές), στο Μπρατισέλ, όπου οί Αρχιερείς προσεκύνησαν στον νεόδμητο Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ό όποιος άγιογραφείται.

Τις επόμενες ήμέρες και μέχρι της αναχωρήσεως τους, τό βράδυ της Παρασκευής, 9/22 Αυγ., οί έξ Ελλάδος Αρχιερείς προσεκύνησαν τά ιερά Λείψανα του Όσίου Παΐσιου Βελιτσκόφσκυ († 15.11.1794) στην ιστορική Μονή του Νεάμτς, του Αγίου Νεομάρτυρος Ιωάννου του Τραπεζουντίου († 1330) στην Σουτσάβα, της Όσίας Παρασκευής της Νέας της Επιβατινής (ΙΑ' αί.) στο Ιάσιο, και του Όσίου Ιεράρχου Καλλι-

νίκου († 11.4.1868) στην Τσερνίκα, πλησίον του Βουκουρεστίου. Είχαν δέ την εύλογία να έπισκεφθούν τις Ένορίες του Πατρίου Ημερολογίου των Αγίων Κωνσταντίνου και Έλένης στο Φελτιτσένι και της Αγίας Παρασκευής της Νέας στο Ιάσιο, ως και τις Γυναικείες Μονές Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου (Γερόντισσα Βαρβάρα, 120 και πλέον Μοναχές) στο Μπρατισέλ Νεάμτς, Αγίου Νικολάου (Γερόντισσα Θεοκτίστη, 45 Μοναχές) στο Ντόμπρου, Γενεθλίου της Θεοτόκου (Γερόντισσα Αλεξάνδρα, 40 Μοναχές) στην Μώύσα, Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (Γερόντισσα Θεοδοσία, 80 και πλέον Μοναχές) στην Βάλεα Ρόσι, και Αγίου Ιωάννου Μαξίμοβιτς στην Τσερνίκα, καθώς και τις Άνδρῶες Μονές Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Αρχιμ. Ευθύμιος, 60 και πλέον Μοναχοί) στο Βουκουρέστι και Αγίας Τριάδος (περι τούς 40 Μοναχούς) στην Κούκοβα.

Οί έντυπώσεις από την πνευματική και ύλική φιλοξενία των Ρουμάνων Αδελφών και από την γενική εικόνα δυναμικότητας και προόδου τους είναι άριστες. Η ζωντανή επικοινωνία μας ώφέλησε και εμπλούτισε άμφοτέρες τις Πλευρές και έμβάθυνε τούς δεσμούς άγάπης και ένότητος των Αδελφών Εκκλησιών μας.

Ποιμαντική Έπίσκεψις στην Νότιο Όσσετία

ΕΝΤΟΣ του Αυγούστου τρ.έ., ό Θεοφιλ. Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Αμβρόσιος μετέβη για όλιγοήμερη ποιμαντική έπίσκεψι στην Νότιο Όσσετία, ως Τοποτηρητής της Έπισκοπής Αλανίας της Ιεράς Συνόδου μας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος, προκειμένου να συνορτάση μετά του αυτόθι Κλήρου και Λαού την Έορτή της Κοιμήσεως της Παναγίας μας. Την παραμονή Αυτής, 14/27.8.2014, έτέλεσε τον Έσπερινό και συνημμένως τον Όρθρο της Έορτής, κατά τό σλαβονικό τυπικό, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Γεννήσεως της Θεοτόκου στο Τσхинβάλ, πρωτεύουσα του κρατιδίου. Την έπομένη, 15/28 Αυγ., ό Θεοφιλ. κ. Αμβρόσιος έλειτούργησε στον έορτάζοντα νεόδμητο ξύλινο

Ιερό Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στό Ζναούρι, μέ τούς Ιερεῖς π. Σίμωνα Γκαγκλόεβ (Εφημέριο), π. Γεώργιο Ντζόεβ καί π. Γεώργιο Τζανάεβ.

Πανηγύρις Καθεδρικοῦ Ναοῦ Πειραιῶς

ΤΗΝ Πέμπτη, 15/28-8-2014, πανηγύρισε λαμπρῶς ὁ Καθεδρικός Ναός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς. Αφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἑσπερινός, ὅπου ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ποιμενάρχου Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γεροντίου παρέστη χοροστατῶν καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Ἐγίνε δὲ καί ἡ καθιερωμέ-

νη Λιτανεία, παρουσία μεγάλου πλήθους προσκυνητῶν. Τὴν πρωΐαν, τὴν πανηγυρική Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερόντιος.

Ποιμαντική Ἐπίσκεψις στὴν Γεωργία

ΜΕ τὴν ιδιότητά του ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱεραῶς Ἐπισκοπῆς Γκλντάνι, μετέβη στὴν Γεωργία γιὰ ποιμαντική ἐπίσκεψις ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καί Φυλῆς κ. Κυπριανός στὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου τοῦ 2014. Στὴν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐλειτούργησε στὸν Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Πορταϊτίσσης στὸ Γκλντάνι Τιφλίδος μετὰ τὸν τοπικό Κλῆρο, παρουσία μεγάλου πλήθους Γεωργιανῶν Ὁρθοδόξων. Θείες Λειτουργίες τελέσθηκαν καί στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ Τιφλίδος, καί ἐπίσης πραγματοποιήθηκαν προσκυνήματα καί ἔγιναν

Συνάξεις Κληρικῶν καί Πιστῶν σὲ ἐνοποιητική προοπτική.

Χειροτονία Διακόνου

ΤΟ πρωὶ τοῦ Σαββάτου, 24-8-2014 ἐκ.ῆμ., ἑορτὴ τοῦ ἰσαποστόλου καί ἐθναποστόλου Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, τελέσθηκε στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν, ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο, ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία ἑνὸς ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Λεωνίδα Πίπτου,

ἐγγάμου καί πατρός ἑνὸς τέκνου, γνώστου τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀγιογράφου, πτυχιούχου πολιτικοῦ μηχανικοῦ. Παρόντες καί συμπροσευχόμενοι στὸ ἱερό Βῆμα, ἦταν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι: Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος καί Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, ἐνῶ ἀπὸ νωρὶς τὸ πρωὶ ὁ Ναός γέμισε ἀπὸ πιστοῦς, συγγενεῖς καί φίλους τοῦ νεοχειροτονηθέντος.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Γιάτρισσας στὴν Καλαμάτα

ΤΗΝ Κυριακὴ μετὰ τὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, 18/31.8.2014, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερός Μετοχιακός Ναός τῆς Παναγίας Γιάτρισσας στὸ Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας. Τὴν Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ μεταβὰς ἐκεῖ πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐλαβαν μέρος ὁ

Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Δημήτριος Παλιάκος, ὁ Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος Καραϊσκος, ὁ Ἱερομ. π. Διονύσιος Ντανάσος, Ἐφημέριος τοῦ ἑτέρου Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν Καλαμάτα πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτης. Παρέστη μέγας ἀριθμὸς Ὁρθόδοξων πιστῶν. Μετὰ τὴν Απόλυσι καὶ τὴν ἐόρτια Ὁμιλία τοῦ Θεοφ. Γαρδικίου, ἀκολούθησε Λιτανεὶα τῆς ἱ. Εἰκόνας τῆς Παναγίας Γιάτρισσας πέριξ τοῦ Ναοῦ καὶ εὐλογήθηκε Ἀρτοκλασία.

Φωτογραφικὰ Στιγμιότυπα

Λιτανεὶα Μεγάλου Ἑσπερινοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Ἐλευσίνος-Μάνδρας Ἀττικῆς, 30.6/13.7.2014.

Ἐπίθριος Λιτὴ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, 25.8/7.9.2014.

Ἐπίθριος Λιτὴ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκοβρύσεως Ἀττικῆς, 27.8/9.9.2014.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετὰ τοῦ Ἱερατείου στὴν Κανάγκα τοῦ Κονγκό, Ἰούλιος 2014.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 64ον Τεύχος 981 Ἰούλιος-Αὐγούστος 2014. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Μαραθῶνος Φάτιος. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγιῶνης Κωνσταντίνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἑτησίᾳ 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com. Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν.